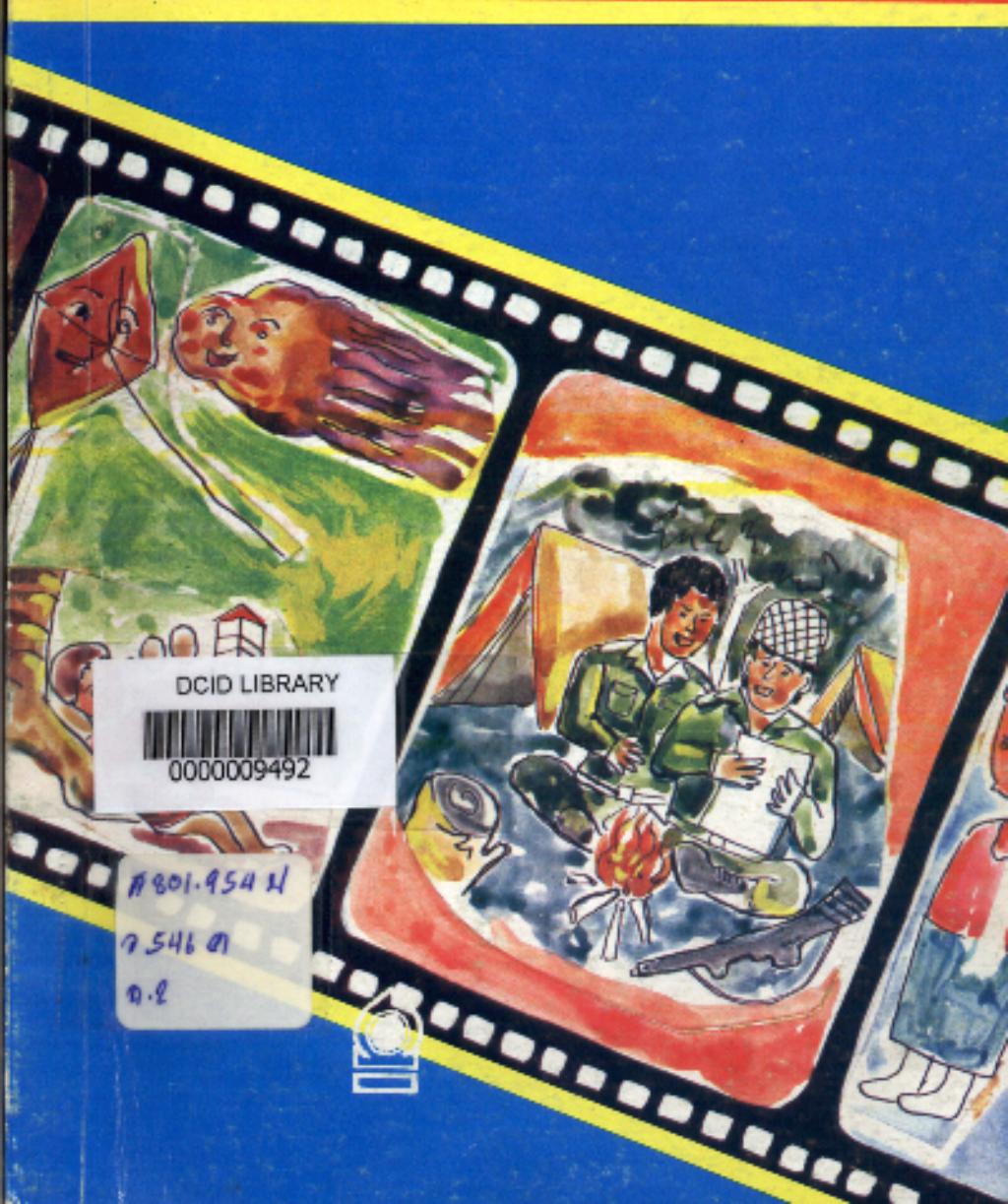

หนังสือส่งเสริมการอ่าน

เรื่อง

ความเรียงเขิงสร้างสรรค์

พ.ศ. ๒๕๖๑

DCID LIBRARY

0000009492

ก ๘๐๑.๙๕๔ ๗

๗.๕๔๖ ๗

๙.๒

พัฒนา
การค้าและ
การลงทุน

๘๐๖๗๑๗-๘๐๖๗๒๑
๘ ๘๐๑.๙๕๔๖

๐ ๕๔๖๗ หนังสือส่งเสริมการอ่าน
ระดับประถมศึกษา

เรื่อง

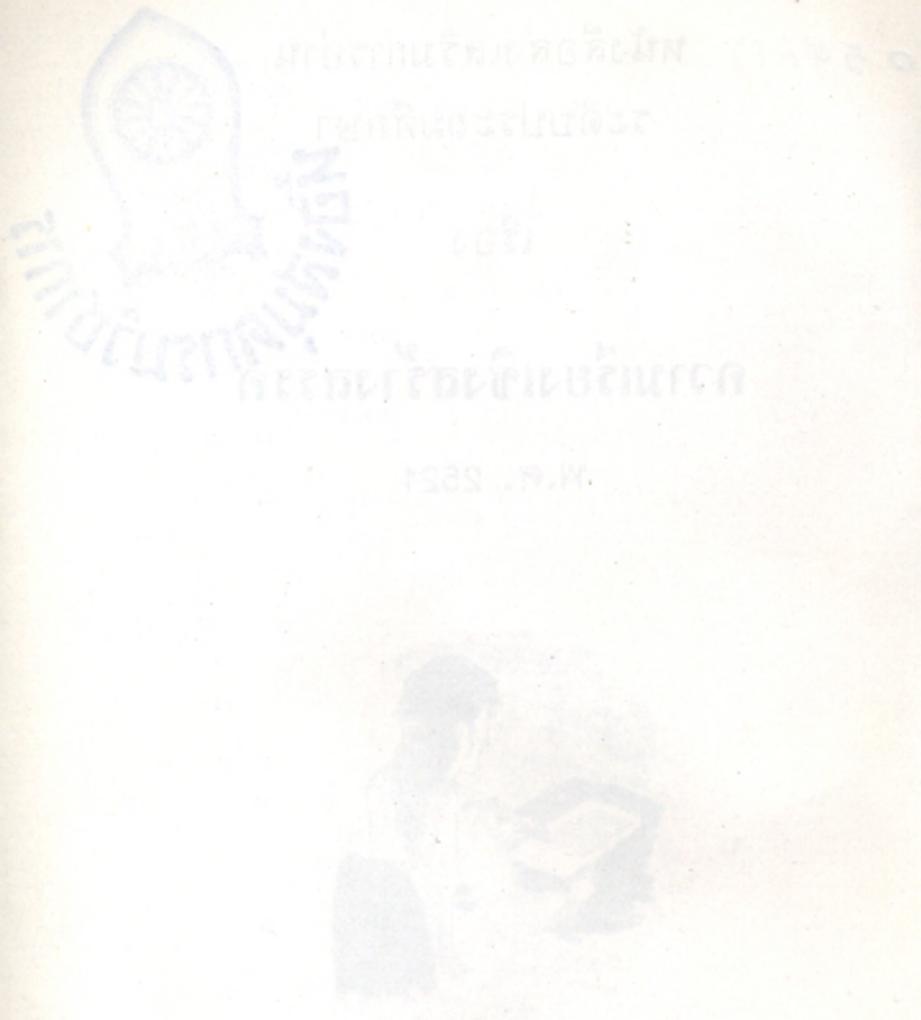
ความเรียงเชิงสร้างสรรค์

พ.ศ. ๒๕๒๑

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

๒๗๗๓

วันที่... 16.9.0 - 954 H	ก.๒
เลขที่ทะเบียน... A 033-53	006 718 Q.2
หมายเหตุ... ก 801-954 H	

9546 ๗

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง อนุญาตให้ใช้นังสือในโรงเรียน

ด้วยกรณีวิชาการได้จัดทำนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง
ความเรียงเชิงสร้างสรรค์ สำหรับชั้นประถมศึกษาขั้น
กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้นังสือนี้ใน
โรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๓

(นายรังสฤษดิ์ เจริญศิริ)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

หนังสือเรื่อง ความเรียงซึ่งสร้างสรรค์ พ.ศ. 2521 นี้ เป็นผลงานของนักเรียนระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนต่าง ๆ ในส่วนกลางที่มาร่วมแสดงความสามารถในการเขียนเรื่อง และภาคภาษาประกอบหนังสือตามความถนัดของคน ในงานสืบค่าหีเยาวชนนักเขียน ซึ่งสมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ร่วมกับกรมวิชาการ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 18-22 ธันวาคม พ.ศ. 2521 ณ ห้องประชุมคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลงานที่นักเรียนเขียนเรื่องและภาคภาษาครั้งนี้ ได้แสดงถึงความสามารถของเด็กไทยได้เป็นอย่างดียิ่ง เมื่อเด็กเหล่านี้ มีโอกาสเข้ากิพร้อมที่จะแสดงความสามารถเป็นนี้ออกได้ทันที กรมวิชาการซึ่งสนับสนุนการจัดทำหนังสือที่ผู้เขียนและผู้อ่านอยู่ในวัยเดียวกัน เพาะาะสนใจความต้องการอ่านของเด็ก ด้วยกันเป็นอย่างดี จึงได้ขออนุญาติกระตรวจศึกษาธิกการ แต่งตั้งให้ นางทรรศนีย์ กัญญาณมิตร เป็นผู้ตรวจขั้นสุดท้าย และกรมวิชาการ จัดพิมพ์เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านระดับประถมศึกษา หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะอำนวยประโยชน์ความจุดประสงค์ดังกล่าวเป็นอย่างดี

(นายเอกวิทย์ ณ ถลาง)

อธิบดีกรมวิชาการ

เมษายน 2523

สารบัญ

1. ลมวัว	๙
2. จตุรัษชีวิต	๑๗
3. มารสุ...ชีวิต	๒๓
4. จากใจสู่แนวหน้า	๒๔
5. สู่โลกใหม่ของมนุษย์	๒๘
6. แม่สุดที่รัก	๔๕
7. กรุงเทพเมืองสรวงรัตน์	๕๓

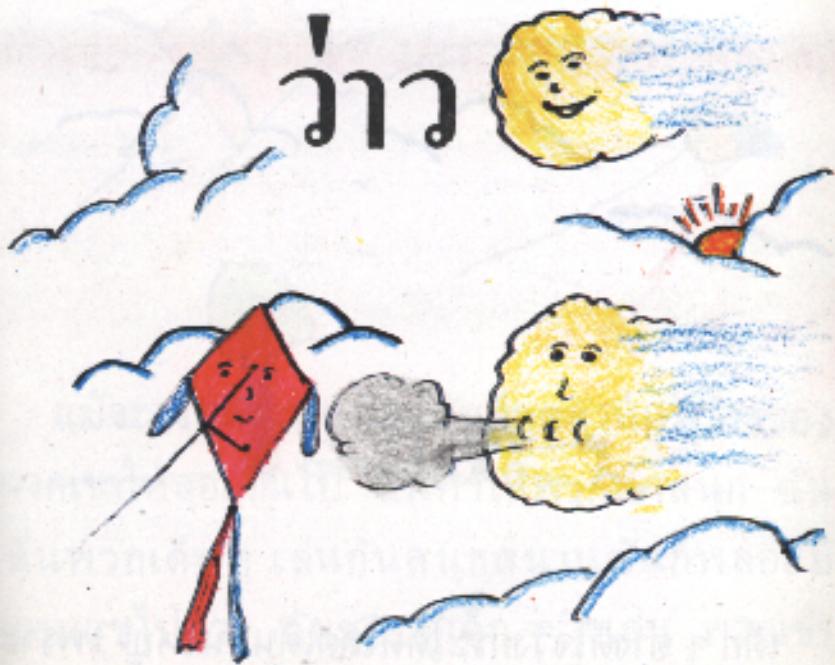
(หน้า ๙๖ ของใน)

ต่อไปนี้จะ

แสดง ภารกิจ

ลม

ว่าว

อวรรณวัชร์ จันทร์ฉาย เขียนเรื่อง
พลวรรณ อุยลະพັນธູ เขียนภาพประกอบ

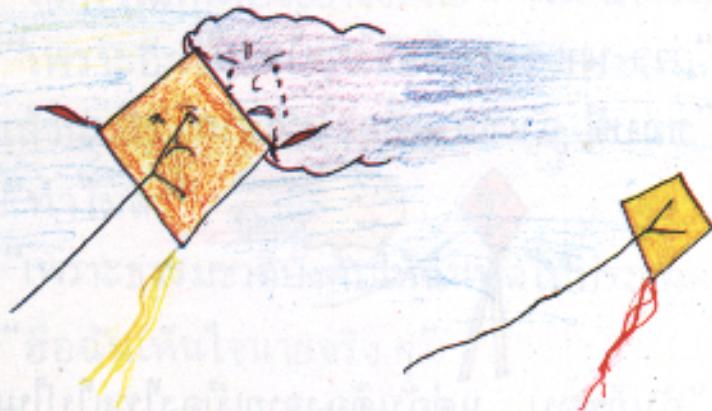
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียน ก.ป.ร.ราชวิทยาลัย

นันคือ ลมว่าว ที่พัดผ่านมาในหน้าร้อน
เมื่อฉันพัดมา

เด็ก ๆ ต่างดีใจวิ่งกระโดดโผลเต้นกันใหญ่ เพราะ
เมื่อฉันพัดมา เขาจะได้เล่นว่าวกัน

เออ! เจ็บะบมไปทึ้งตัว แต่ก็สนุก เด็ก ๆ ช่าง
มีเรื่องแรงมากจริง ๆ เขายังว่าวนมานั้น อุย เจ็บ
โอย! เอาอีกแล้ว แน่น คุณ ชักว่าวนมานั้นยังไม่พอ
ยังวิงวนมานั้นแรง ๆ อีก เอ้า สนุกสนานกันให้
พอกใจนะจังเด็ก ๆ เพราะตั้งปีกว่าเราจะได้มาเล่นกัน

แม้จะเจ็บสักเพียงใด ฉันก็อุตส่าห์เป่าว่าวของ
พวงเข้าให้ลอยขึ้นไป ฉันทำให้พวงเขางานนุก ฉัน
เห็นพวงเด็ก ๆ เล่นกันสนุกสนานฉันก็พลองมี
ความสุขไปด้วย ฉันชอบดูเด็ก ๆ วิ่งเล่น พวงเข้า
ทำให้บรรยายการอบ ๆ ตัวแจ่มใสขึ้นมาก

“อ้าวว่าเป็นอย่างไรบ้าง” ฉันทัก

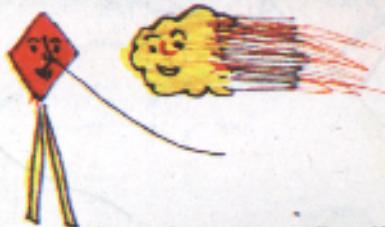
“เห็นอย่างริง ๆ เด็กพวงนี้พาฉันมาเล่นทุกวัน
เลย”

“อ้าว! เชื่อไม่สนุกดอกหรือ แล้วยังไได้อยู่ใน
บ้านที่ใหญ่โตอีก”

“น่าเบื่อละไม่ว่า กذاงคีนเข้าเปิดแอร์กัน
เขายืนสบ้ายแต่ฉันหนานาวยับเยี่ย”

“ว่าว นายชอบเมืองไทยไหม”

“ชอบซี ฉันชอบเมืองไทยมาก”

“ฉันก็ชอบ แต่ฉันต้องจากเมืองไทยไปในเวลา
ไม่ช้านี้”

ฉันได้อ่ายเมืองไทยเพียง 2 เดือน เท่านั้นเอง
ถึงแม้ฉันจะเจ็บตัวแต่ฉันก็อยากอยู่เมืองไทย เมืองไทย
อบอุ่นน่าอยู่ “ไม่เหมือนเมืองนอก ที่มีแต่
ความหนาวยืน

๔

วันหนึ่งขณะที่ฉันพัดผ่านไร่ป่าสัตว์แห่งหนึ่ง
“ลมทำไม่น้ำบึงอย่างร้อนล่ะ” ม้าในไร่ร้องทัก
“ เพราะอีกไม่นานฉันจะต้องจากประเทศไทย
ไปแล้วนะสิ ”

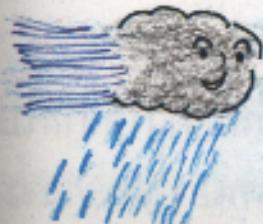
“ทำไไม่ล่ะ ”

“ เพราะธรรมชาติบังคับให้ฉันพัดไปประเทศไทยอีน ”

“ อือฉันเห็นใจนายจริง ๆ ”

เมื่อลมฟุนพัดมา ก็ถึงเวลาที่ลมว่าจะต้องจากไป

“ล้มวัว สนับยดีหรือ” ล้มฟันทัก

“สนับยดี”

“นายต้องเดินทางไปต่างประเทศอีกแล้วสินะ”

“ใช่ แต่ฉันอยากอยู่ประเทศไทยมากกว่า”

“ฉันก็เห็นใจ เมืองไทยน่าอยู่มาก แต่มันเป็นไปตามธรรมชาติของพวกร้าที่ต้องพัดไปประเทศต่างๆ”

“อื้อ ฉันไปก่อนละนะ”

แล้วล้มวัวต้องจากไปอย่างเสียใจ

พวกร้าทั้งหลาย ก็คงเสียใจที่ล้มวัวได้จากไป
ทำให้เรามดสนุก อีกนานใหม่หนอที่ล้มวัวจะ
กลับมาอีก

จุตุรัสชีวิต

อภิญญา แก้วโ梧กาส เรื่อง
สิงห์ อินทรชูโต เรียนภาพประกอบ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำนำ

หนังสือฉบับนี้เป็นความเรียงที่ส่อให้เห็นภาพของ
สังคมในปัจจุบัน และผู้แต่งหวังไว้ว่าคงจะ
ทำให้ผู้อ่านได้เห็นจริงว่าความดีเป็นสิ่งที่ประเสริฐ

ชีวิตน้อย ๆ แต่ละชีวิตในโลกนี้มีแต่การแก่งแย่ง
ชิงดีซึ่งเด่นกัน ใครดีใครได้ "ไม่คิดถึงผู้อื่น" ขอให้
ตนเองได้อยู่ในโลกอย่างสະดาวกสนายเท่านั้นก็พอ
ดังเช่น สังคมไทยปัจจุบันนี้ จะเห็นได้ว่ามีการแก่ง-
แย่งกัน และมีมารสังคมมากมาย เช่น พวกรที่
ประกอบมิจฉาชีพต่าง ๆ นับว่าพวกรเขานั้นเป็นมนุษย์ที่
ไร้คุณค่าไม่มีประโยชน์ต่อสังคมเลย

ทำไม่พวกรเข้าจึงไม่ประกอบอาชีพที่สุจริตเล่า
ในเมื่อเขาก็มีแขนขา เหมือนเรา ทำไมจะต้องมา
เอาเปรียบกันด้วย พวกรเขานั้นไม่รู้หรอกหรือว่า
เรามีความยากลำบากแสนสาหัสสักเพียงใดกว่า
จะได้เงินมาเลี้ยงชีพตน หากได้มาก็แทบจะไม่พอ กิน

พอใช้ ยังถูกพากมารสังคมมายื้อแย่งเอาไปโดย
ปราศจากความละอายแก่ใจอีก เขาใช้เงินที่ได้มา^๔
จากหยาดเหงื่อของเรามุ่งความสุขภายสบายนี้ของ
เขามอง

มนุษย์เราควรจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่ใช่
เกิดมาเพื่อยื้อแย่งซึ่งกัน ซึ่งจะทำให้เกิดสังหารมการ
ต่อสู้ขึ้นดังโลกปัจจุบันซึ่งเป็นอยู่ทุกวันนี้

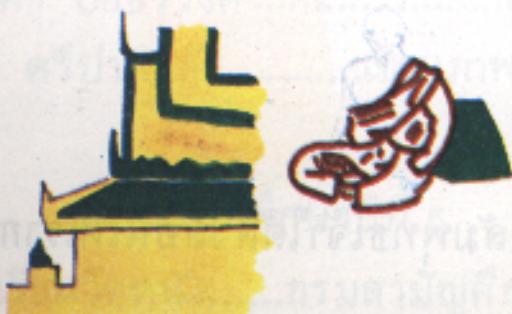
สมัยก่อนคนไทยเป็นชาติที่มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ^๕
เพื่อแผ่นดินเสมอ มีอะไรรักแบ่งปันกัน ช่วยเหลือ
ซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีเป็นปึกแผ่นน้ำหนึ่ง
อันเดียวกันตลอดมา แต่สมัยนี้ต้องดีนرنเพื่อความ
อยู่รอดของแต่ละคน โครงไม่ดีนرنก็เสียเปรียบผู้อื่น
อยู่เสมอ ไม่มีความเห็นอกเห็นใจกันเลยแม้แต่น้อย

จึงมีเรื่องที่ต้องทะเลกันอยู่ไม่เว้นแต่ละวัน

เราควรจะตั้งใจยึดถือหลักธรรมของพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้าไว้ให้มั่นคง เพราะในชีวิตของเรานั้น
ต้องการศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ และยัง
เป็นทางนำสู่ความสุข มาให้แก่เราอีกด้วย พระ-
องค์ท่านสอนให้ทุกคนทำแต่ความดี ละเว้นความชั่ว
ถ้าเราปฏิบัติได้อย่างนั้นเราจะพบความสงบสุข
ในชีวิต

ความดีนั้นเป็นหนทางที่ทำให้ไปสู่ความสุข
เปรียบเหมือนกับห้องที่สว่างไสวไปด้วยแสงไฟ
ซึ่งนำชีวิตไปสู่ความสุขอันแท้จริง ดังที่คุณโบราณ
ได้กล่าวเอาไว้ว่า คนที่ทำแต่ความดี เมื่อตายไป
จะได้ไปสู่แดนสวรรค์ เป็นแดนที่ทุกคนต้องการไป

ความชั่วนั้นเปรียบได้กับห้องที่มืดมิด ไม่มีแสง-

สว่าง และชีวิตที่มีด้มิดเช่นนั้น ก็ไม่มีหนทางไปสู่
ความสุขที่แท้จริงของชีวิตได้เลย

ยิ่งทำซ้ำไว้มากเท่าไร ชีวิตก็จะยิ่งมีดลลงมากเท่า-
นั้น ถึงตายไปก็จะไม่ได้พบความสุขที่แท้จริง จะ
ต้องตกนรกไปชดใช้บาปต่อไป

เพราะฉะนั้น ถ้าโลกนี้ปราศจากคนดี โลกของ-
เรา ก็จะอยู่อย่างสงบสุขไม่ได้ เพราะต่างคนต่าง
ก็เป็นคนชัวด้วยกัน มีอะไรก็แย่งชิงกัน แต่ถ้าโลก
ของเราทุกคนเป็นคนดีเมื่อไหร่ โลกนั้นก็จะร่มรื่น
จะมีแต่ความสุข อยู่ร่วมโลกกันได้อย่างมีความสุข
ชัวกائنนาน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้สั่งสอนให้เรากระทำแต่
ความดี

ມຣານ..ຫົວໜ້າ..

ນັດ
ນັດ

ດກນກ

ການ

ນັດ ນັດ ດກນກ ການ

ນັດ ນັດ ດກນກ ການ

ນັດ ນັດ ດກນກ ການ

ດ.ຊ.ທອງຄໍາ ປີຍຫົວໜ້າ,ເຈິ່ງເຮືອງ
ດ.ຊ.ພຶ້ມ ຄວິປານແກ້ວ,ເຈິ່ງກາພປະກອບ

ຂັ້ນປະກາດສຶກສາປີທີ 6

ໂຮງເຈິ່ງວັດທັນ.....ການສາມັນດູສຶກສາ

คำนำ

หนังสือเล่มนี้แต่งขึ้นให้สำหรับเยาวชนอ่าน เมื่อประสงค์กับความล้ำบากงอย่าได้ท้อ ควรนำ เอาความพากเพียรพยายาม และความอดทนต่อต้าน เป้าไว้ ความยากล้ำบากนั้นก็จะสลายไปได้โดยง่าย และทั้งรู้จักการตัญญูกดเวลาที่ต่อผู้มีพระคุณ ซึ่ง จะได้ชื่อว่าเป็นเยาวชนด้วยอย่าง และสามารถทำให้ ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองต่อไปข้างหน้า

เมื่อแสงทองจับฟ้า ดวงอาทิตย์ค่อยโผล่จากมาทางยอดเขา ดอกไม้ค่อยๆ บานสีสดใส น้ำค้าง hybrid กลิ้งอยู่บนใบหญ้า อากาศสดชื่น เด็กชายคนหนึ่งเดินอยู่บนทางเดินไปโรงเรียน มือถือกระเปาหั้ง 2 ข้าง เขายังเป็นเด็กนักเรียนที่ตั้งใจเรียน หมั่นสามมารยาทแบบฝึกหัด วันนี้ เป็นวันที่เขาได้ใจที่สุด เพราะแม่ของเขายังไม่สามารถไปโรงเรียน แต่พ่อของเขายังคงใช้ชีวิตแล้วเมื่อสองปีก่อน เธอจะเสียใจและคิดถึงพ่อมา ก แต่เขาก็ยังมีแม่ที่ทำหน้าที่แทนพ่อได้อย่างดี

วันนี้เป็นวันที่เขาเรียน
ได้ดีที่สุด แต่เขาก็อดน้อຍ-
ใจไม่ได้ ที่ถูกเพื่อน ๆ ล้อ-
เลียนว่า เป็นเด็กไม่มีพ่อ
แต่ก็มีครูเป็นที่พึ่งได้เหมือน
กับพ่อแม่ วันนี้ครูบอกกับ

นักเรียนว่าให้เตรียมดูหนังสือ เพราะใกล้วันสอบ
เขาก็ทำตามที่ครูสั่งอย่างขยันขันแข็ง ไม่นานเข้าก็
ถึงวันสอบ แต่ช่างโชคร้าย แม่งของเขารึมป่วยอย่าง
รุนแรง เขามีต้องแบกภาระอย่างหนัก เพราะเขา
เป็นพี่คนโต และยังมีน้องเล็ก ๆ อีก 1 คน เข้าได้
พยายามทำหน้าที่จนสุดความสามารถ วันนี้เป็นวัน
สอบเขาอาจจะไม่ได้สอบเสียแล้ว เพราะเขายังต้อง
ปรนนิบัติแม่บังเกิดเกล้า แม่ผู้มีความคิดดีได้อุ่ย

ปากขอให้เข้าไปสอบ อย่าได้เสียการเรียน เพราะแม่
เลย เขาก็ต้องไปด้วยความจำใจ

ในห้องสอบ เขายพยายามทำข้อสอบให้ดีที่สุด
เพื่อนำผลการสอบนี้มาให้แม่ชื่นชมและยินดี และ
เมื่อกลับถึงบ้าน เขายังพยายามหาเงินมาจุนเจือครอบ-
ครัว ด้วยการขายพวงมาลัย

เวลาผ่านไป ๕ วัน อาการของแม่ยิ่งทรุดลงหนัก
ตอนนี้เขารู้สึกง่วงมาก ซึ่งร้ายข้าวสาร ก็กำลังจะ
หมด เขายังต้องกินเนื้อต่างๆ ข้าว

วันนี้เมื่อเข้าไปเรียนหนังสือ ครูได้ประกาศผลสอบ ปรากฏว่าเข้าได้ที่ ๑ ได้ ๙๒.๕๐% เขแทบจะไม่เชื่อหูตัวเอง แต่มันเป็นความจริง เขายกคิว่าจะนำความยินดีนี้ไปให้แม่สุดที่รักชื่นชม ดังนั้น วันนี้เขาจึงกลับบ้านร็อว์เป็นพิเศษ

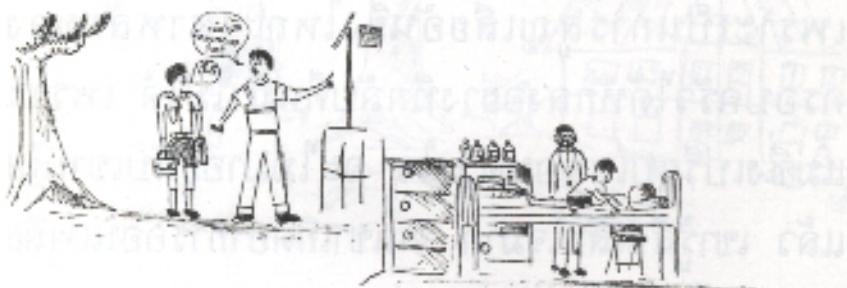
เมื่อเขากลับมาถึงบ้าน เขายกพบน้องกำลังร้องไห้อยู่ แต่เขายังไม่พบแม่ เขายังไประบกน้องว่า แม่ไปไหน น้องบอกว่า “เมื่อตอนบ่ายนี้ แม่อาการหนักมาก”

ฉันจึงไปตามคนข้างบ้านมาช่วยแม่ส่งโรงพยาบาล แต่พอถึงโรงพยาบาล หมอ กีตร วจเม่ แต่บอกว่ามาช้าเกินไป เพราะแม่ตายเสียแล้ว” คำพูดคำนี้ ทำให้เขาหมดแรง ล้มลงร้องไห้แล้วกอดน้องเข้ามาในอ้อมอก เพราะเป็นการสูญเสียอันยิ่งใหญ่ เสาหลักของครอบครัวได้หักลงอย่างที่กลับคืนมาไม่ได้ เพราะแม่ซึ่งเปรียบเสมือนดวงใจ จะไม่มาอยู่กับเขาเสียแล้ว เขายังสึกเสียใจมาก จนเขาก็ต้องอ่อนเพลียจนหลับไปโดยไม่รู้ตัว

รุ่งขึ้นเขายายามอดกลั้นความเสียใจ อันสุดประมาณไว้ในจิตใจที่หม่นหมอง โดยไม่บอกให้ใครรู้ เขายังมีความตั้งใจในการเรียนหนังสือและหาเงินช่วยเหลือครอบครัวอย่างมาก จึงทำให้ครูรัก

เขามาก พร้อมจะช่วยเหลือเขาได้ทุกเมื่อที่มีโอกาส
จันกระหั่งวันหนึ่ง ขณะที่เข้าเดินทางกลับบ้าน
เพื่อนที่อยู่ข้างบ้านได้วิ่งมาบอกว่า น้องซึ่งเปรียบ
ดั้งดวงดาวสูงสุนัขบ้ากัด มีคนพาไปส่งโรงพยาบาล
พอเขาได้ยินดังนั้นเขาย้อนกระเบ้า และรีบเดินทาง
ไปโรงพยาบาลทันที เมื่อไปถึงก็พบว่าหมอกำลัง^{จันกระหั่ง}
ฉีดวัคซีนให้น้องอยู่ เขารู้สึกดีใจมาก เพราะน้อง^{จันกระหั่ง}
ของเขามาเป็นอะไรมาก แต่เขายังต้อง stagnate น้องเพื่อ^{จันกระหั่ง}
ความแน่ใจ น้องก็ได้บอกกับเขาว่า “อีกไม่เกินวันกลับ^{จันกระหั่ง}
บ้านได้”

เขารู้สึกปลื้มใจมาก รัวกับว่าเกิดใหม่ พอเขากลับบ้านมา ก็ได้พบกับหมอ และสนทนากัน หมอบอกเขาว่า “โรคของน้องเชื่อไม่เป็นอันตราย^{จันกระหั่ง}มากนัก แต่ในน้ำลายสุนัขนั้นมีเชื้อบางชนิดซึ่งอาจทำลายระบบหัวใจได้ ซึ่งอาจถึงเสียชีวิต ถ้าเกิด

อาการปวดเมื่อไห ให้รีบส่งมาที่นี่ทันที คราวนี้ ใบหน้าอันสดใส ถึงกับเปลี่ยนสีหน้าชีดลงจนเห็นได้ชัด เขายกิดว่า ต่อไปนี้ เขายจะต้องดูแลน้องให้มาก ที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่นานนองเขาก็กลับบ้านได้ด้วยร่างกายที่แข็งแรง

ต่อมาก็ไม่กี่เดือน ขณะที่เขากำลังนอนอยู่ เขายืนน้องนอนสะดุ้งขึ้นมาแล้วร้องครางเล็กน้อย เขายิ่งตามน้อง น้องบอกว่า “รู้สึกแน่นหน้าอก และปวดแอบหัวใจมาก” เขายังกับตะลึง รีบเอาผ้าห่มมาคลุมให้น้องแล้วพาไปหาหมอ พอกลางที่หมอก็จัดแจงฉีดยาอะไรบางทีไว้ แล้วนำไปเอ็กซ์เรย์ ปรากฏว่า โรคร้ายแรงยิ่งขึ้น เพราะเป็นมานาน เขายังรีบไปตามน้อง น้องบอกว่า “มันเป็นมานานแล้ว ผมไม่อยากให้พี่เสียเงิน และก็ไม่ทราบว่ามันร้ายแรงเช่นนี้” เขายุสเซียใจมากจึงหันไปปรึกษาหมอ หมอบอกว่า “รู้สึกจะไม่มีทาง แต่ก็มีทางเดียว คือ ผ่าตัด แต่มันมีทางอยู่ 50:50 และใช้เงินมากเหมือนกัน” เขายังคงรับคำและลงมือผ่าตัดทันที ในขณะที่รอการผ่าตัด เขายุสเซียกระวนกระวายใจมาก นั่ง

กระสับกระส่าย เวลาผ่านไปเป็นชั่วโมง “ไม่นานก็ มีคนเข็นศพออกจาก เข้าถึงกับร้องไห้ เพราะคิดว่า เป็นศพน้องเขา ”ไม่นานหมอก็อุ่นแล้วตาม “ร้องไห้ทำไม่ล่ะหนู” เข้าตอบ “ก็น้องผิดด้วยนี่ครับ” หมอดตอบแล้วยิ่ม “นั่นไม่ใช่ศพน้องเชօหรอก น้อง เชօสายดีกำลังอยู่ในห้องพัก” เข้าอุทาน “จริงหรือนี่” แล้วเขาก็รีบวิ่งไปในห้องพักดูอาการน้อง เขายังไม่นานก็อุ่นตามหมอดว่า “เมื่อไรน้องของผม ถึงกลับได้ และเสียเงินเท่าไร” หมอดตอบว่า “อีก ประมาณ 1 อาทิตย์ ส่วนเงินก็ประมาณ 20,000 บาท” เขาก็คิดว่าเงินจำนวนนี้ก็จะขาดจากหัวไม่ได้ แน่ จึงบอกรับคำว่าอีก 2 อาทิตย์ จะนำเงินมาให้ ประมาณ 1 อาทิตย์ก็รับน้องกลับบ้านไป ระยะนี้ เวลาเรียนเขายังนั่งชิมไม่ร่าเริงเหมือนแต่ก่อน ทำให้ครูสองสัยจึงได้ถามและได้ความมาว่า “ไม่มีเงินที่จะให้หมอด” ครูรู้สึกสงสารเขายังบอกกับเขาว่า จะช่วยเหลือโดยออกเงินให้ เขารู้สึกช้ำชึ้นมาก น้ำตาไหลชิมอกมา แล้วกราบท谢ครูด้วยความ เคราะห์ ทำให้ครูรักและเอ็นดูเขามากขึ้น ซึ่งเขามี ความสุขมากเหลือเกิน

เมื่อถึงเวลา เขา ก็ นำเงินจำนวนนี้ไปให้หมอด้วยความยินดีอย่างนับไม่ถ้วน และครูซึ่งเป็นที่รักได้รับเข้าและน้องเป็นบุตรบุญธรรม เขารู้สึกว่าอย่างมีความสุข เมื่อโข็นเขาก็ได้ทำงานในที่สูง ๆ เขายังไม่ยอมทิ้งครู พยายาม กตัญญูยกเวท และช่วยเหลือน้องเขางานได้ทำงาน นับเป็นตัวอย่างที่ดีที่ควรทำตาม

เรื่องนี้สอนให้รู้จักราชการความอดทนไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก รู้จักรักตั้งตนยกเวท มีความพากเพียร แนะนำกับบัน กระทำการความดีอยู่เรื่อย ก็อาจทำให้เด็กกำพร้า....มาเป็น....คนใหญ่คนโตได้

จางวิช

สุร

“(บัวผ้า)

นุตรา เดชฤทธิ์พิทักษ์.....เขียนเรื่อง
คงกระพัน อินทรแจ้งเขียนภาพประกอบ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

ระหว่างวันที่ 18-22 ธันวาคม พ.ศ. 2521 เป็นงานสัปดาห์เยาวชนนักเขียน คณะผู้จัดทำได้มาร่วมงานและช่วยกันทำหนังสือเรื่องจากใจสูญแนวหน้าขึ้น โดยมีคณะผู้จัดทำ คือ ด.ช.คงกระพัน อินกรแจ้ง เป็นผู้ว่าด้วยภาพประกอบ และ ด.ญ.นุศรา เดชาฤทธิ์พิทักษ์ เป็นผู้เขียนเรื่อง หนังสือจากใจสูญแนวหน้าเป็นหนังสือเกี่ยวกับจดหมายトイต่อระหว่างแนวลิงถึงแนวหน้า และแนวหน้าถึงแนวลิง ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้คงทำให้ท่านผู้อ่านเกิดความรักชาติและรักตัวรวม ทหารตระเวนชายแดนมากยิ่ง ๆ ขึ้นไป และหนังสือเล่มนี้ใช้เวลาทำเพียง 2 วันเศษ ๆ จึงอาจจะไม่เรียบร้อยนัก แต่คณะผู้จัดทำได้พยายามทำอย่างสุดฝีมือ ถ้าผิดพลาดประการใดก็ขอประทานอภัยไว้ ณ ที่นี่

ด้วยความเคารพอย่างสูง

จาก

คณะผู้จัดทำ

ฉบับที่ 1 : จดหมายถึงแนวหน้า

77/8 ถ.สุขุมวิท ช.สุขุมวิท 51
อ.บางกะปิ กรุงเทพฯ 10

9 ธันวาคม พ.ศ. 2521

ถึงคุณ.....ทหารากล้า

สวัสดีค่าคุณทหารากล้า ดิฉันต้องขอโทษด้วย
ค่าที่ไม่สามารถจะเขียนชื่อคุณได้ เพราะดิฉันไม่ทราบ
ชื่อคุณ ที่ดิฉันเขียนจะหมายความถูกกับคุณก็เพื่อจะ
ปลองใจพวากคุณและคอยทำหน้าที่ส่งข่าวจากใน
เมืองให้พวากคุณได้รับทราบ ข่าวดีสำหรับฉบับนี้
คือเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2521 พระวรรณค์เชอ
พระองค์เจ้าโสมสุลี พระราชนยา "ได้ทรงมี
พระประสูติกาลเป็นพระราชธิดา มีการบรรเลง
มหรือย่างให้ญูโตเอกเกริก วันนั้นเป็นวันที่พสก-
นิกรชาวไทยทั่วประเทศปลื้มปิติเป็นอย่างยิ่ง ดิฉัน
คิดว่าพวากคุณคงดีใจในข่าวนี้เช่นกันนะครับ บ้าน-
เมืองขณะนี้ก็เป็นปกติดีค่า คุณทหารากล้าไม่ต้อง
ห่วง ดิฉันหวังว่าตามชายแดนไทยคงเป็นปกติเด่นะครับ

ถ้ามีการรับกันก็ขอให้ฝ่ายไทยประสมแต่ความชนา
อย่าถึงกับต้องเสียเลือดเนื้อกันเลยนะครับ ดิฉัน
ลิ่มบอกคุณอีกอย่างหนึ่งคือ วันนี้เป็นวันเปิดการ
แข่งกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 8 ซึ่งประเทศไทยรับ
เป็นเจ้าภาพจัดงาน ซึ่งจะยุติการแข่งวันที่ 20 ธัน-
วาคม พ.ศ. 2521 จุดหมายฉบับหน้าดิฉันจะตัด-
ภาพเอเชียนเกมส์มาให้พวากุณได้ดูกันนะครับ ดิฉัน
หวังว่าจุดหมายฉบับนี้คงผ่อนคลายความเครียดและ
ความเหงาของพวากุณไปได้บ้างนะครับ หวังเป็น
อย่างยิ่งว่าคุณคงจะตอบจุดหมายดิฉันนะครับ

คิดถึงแนวทางน้ำเสมอ

นุช คราร์ตัน

ฉบับที่ 2 : น้ำใจพาให้อุ่น

กองกำลังบูรพา จ.ปราจีนบุรี

19 ธันวาคม พ.ศ. 2521

ตอบ.....คุณนุช ศรารัตน์

สวัสดีครับคุณนุช ผู้มีอิทธิพลทรงคุณ อินทร พากผมได้อ่านจดหมายของคุณแล้ว และได้เลือกให้ผมตอบจดหมายฉบับนี้ พากเรื่องของคุณในไมตรีจิตของคุณนุชเป็นอย่างมาก พากผมตอนนี้ ก็มีการประทับตราไว้ก่อนแล้ว แต่ก็ไม่ถึงกับนองเลือดครับ พากผมดีใจมากที่ทราบข่าวว่าพระราชนายทรงมีพระประสูติกำลเป็นพระ-

ราชธิดา และยินดีมากที่บ้านเมืองขณะนี้เป็นปกติ
 พวกร้าวทุกคนตั้งหน้าตั้งตาที่จะดูอยู่รูปເອເຊື່ນເກມສ
 ที่คุณนุชจะกรุณาตัดส่งมาให้พวกร้าว ในขณะที่ผม
 กำลังเขียนจดหมายถึงคุณนุช ลมหนาวก็พัดกระ-
 หน้าอยู่เรื่อย ๆ จนผมต้องผิงไฟเขียน แม้จะอ่าน
 จดหมายของคุณ ผมและเพื่อน ๆ ก็ต้องผิงไฟเขียน-
 กันครับ ถึงแม้ว่างกายของพวกร้าวหน้าเห็นบ
 แต่หัวใจของเราก็อบอุ่น เพราะน้ำใจของคนแนวหลัง
 เช่นคุณนุช พวกร้าวว่าคุณนุช คงจะเขียนจด-
 หมายมาคุยกับเรารึเปล่าครับ ผมต้องจบจดหมาย
 ก่อนนะครับ เพราะผู้บังคับบัญชาเรียกตัวผมไป
 ปฏิบัติหน้าที่ครับ

จาก

พลทหารคง อินทร และเพื่อน ๆ

“ถึงแม้ร่างกายของพวกร้ายจะหนาเห็นนิบ แต่หัวใจของเราก็
อ่อนอุ่น เพราะน้ำใจของคุณแนวนี้ลัง เก่ง คุณนุช”

ฉบับที่ ๓ : สรรเรสติญญ์ผู้มีคุณ

77/8 ถ.สุขุมวิท ช.สุขุมวิท 51

อ.บางกะปิ กรุงเทพฯ ๑๐

25 ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

ถึงคุณเพลทหาร.....คง อินทร และเพื่อน ๆ

ดิฉันได้รับจดหมายของพวากคุณแล้วค่ะ ก่อน
อีนดิฉันต้องขอขอบคุณคุณคงมากค่ะ ที่อุตส่าห์
เสียสละเวลา มาตอบจดหมายของดิฉัน และดิฉัน
ได้ทราบแล้วว่าทางปราชีนหน้ามากขนาดนี้ ดิฉัน
รู้สึกเห็นใจคุณและเพื่อน ๆ ที่ต้องทนความหนาว-
เหน็บเพื่อป้องกันประเทศไทยให้คงไว้ซึ่งเอกราชตลอด
ไป ดิฉันคิดว่า พวากคุณคงไม่ต้องการที่จะให้ธง
ค้อนเดียว หรือธงชาติอื่นมาปลิวไสวอยู่บนผืนแผ่น-
ดินไทย คำกล่าวนี้ดิฉันกล่าวมาจากส่วนลึกของ
หัวใจไม่ใช่พูดแบบยกยอป้อปปันนะค่ะ เพราะพวาก
คุณมีพระคุณต่อประเทศไทยมากจริง ๆ ขนาดนี้ทางการ
ได้มีการขอมeteตาจิตจากประชาชนให้ช่วยกันบริจาค

ผ้าห่ม เสื้อหนาว และของใช้อื่น ๆ ซึ่งจำเป็น
ครอบครัวดิจันได้บริจาคผ้าห่ม 4 ผืน และข้าวสาร
1 กะสอบ หวังว่าคุณและเพื่อน ๆ คงจะได้รับ
นะครับ

ส่วนรูปเออเชียนเกมส์ดิจันได้ตัดภาพการ
แข่งวิ่ง 100 เมตร ชาย “สุชาติ แจสรภพ นักวิ่ง
จากประเทศไทยคว้าเหรียญทอง” ซึ่งสุชาติ แจ-
สรภพ นักวิ่งจากประเทศไทยสามารถคว้าเหรียญ-
ทองให้กับประเทศไทยได้อย่างงดงามมาก และการ
แข่งขันกีฬาเออเชียนเกมส์ครั้งที่ 8 ได้ยุติลงแล้ว
การแข่งขันเออเชียนเกมส์ครั้งที่ 9 อีก 4 ปีข้างหน้า
นั้น อินเดียรับเป็นเจ้าภาพจัดงานค่ะ เอเชียนเกมส์
ครั้งที่ 8 ยุติลงเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2521 ค่ะ

สุดท้ายนี้ดิฉันขอให้คุณและเพื่อนทุกท่านจง
ประ深交แต่ความสุข ความเจริญ ตลอดปีใหม่ ๒๕๒๒
นี้ ตลอดไปเทอญ

เป็นห่วงแนวหน้าทุกคน
นุช คราร์ตัน

“ขณะนี้กำการได้มีการขอเมตตาจิตจากประชาชน ให้ช่วยกัน
บริจาคสิ่งของต่างๆ”

ฉบับที่ 4 : ขอขอบคุณในคริ

กองกำลังบูรพา จ.ปราจีนบุรี

2 มกราคม พ.ศ. 2522

ตอบ คุณ.....นุช คราร์ตัน

สวัสดีครับคุณนุช ผมมีเรื่องจะเล่าให้คุณนุช
ฟังคือ เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2521 ที่แล้ว พวກ
ผมได้เกิดการปะทะกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์
ราว 30 คน ฝ่าย พ.ก.ค. เป็นฝ่ายได้เปรี้ยบเพระ
พวกผมมีกำลังเพียง 20 คน พวกร้าวringกำลังของ
พ.ก.ค.ไว้ได้ราว 1 ชั่วโมง พวกรากได้กำลังเสริม
ทางอากาศทำให้พวกผู้ก่อการร้ายต้องล่าถอยไป

ฝ่ายเราเสียชีวิต 5 คน บาดเจ็บ 6 คน ฝ่ายผู้ก่อการร้ายเสียชีวิต 11 คน ตัวผู้บาดเจ็บนิดเดียวแค่ถลอก ผมและเพื่อน ๆ ขอขอบคุณ คุณนุชมากครับ ที่กรุณาตั้งรูปເອເຊີຍນເກມສໍມາให้ພວກເຮົາໄດ້ດູກັນ ພວກເຮາທຸກຄົນດີໃຈມາກທີ່ທ່ຽນວ່າ ສຸຫະຕີ ແຈສຸກພາບໄດ້ເຫຼືອຜູ້ທອງໃນການແປ່ງວິນ 100 ເມຕຣ ຂາຍ ພວກຜົມຂອບຄຸນ ຄຸນນຸ່ງ ສໍາຫັບທຸກສິ່ງທຸກອ່າງທີ່ ຄຸນນຸ່ງໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາ ແລະ ຄຸນນຸ່ງໃຫ້ກຳລັງໃຈ ໃນການຮັບປົກປັ້ງນ້ຳນັ້ນເມື່ອງ

ສຸດທ້າຍນີ້ ພວກເຮາທຸກຄົນຂອ້ານາຈຸນພະຍາຍນ
ຮັດນຕ້ວຍ ຈົງດັບປັນດາລໃຫ້ຄຸນນຸ່ງ ແລະ ຄວບຄົວ
ຈົງປະສົບແຕ່ດວມສຸຂ ດວມເຈົ້າຢູ່ ຕລອດປີໄໝມ
2522 ນີ້ເທົ່ອຢູ່

จาก
ພລກທາຮຄງ ອິນທຣ ແລະ ເພື່ອນ ๆ

สุดดีวีรบุรุษ

หลังจากจดหมายตอบฉบับที่ 2 ของ พลทหาร คง อินทรแล้ว นุชก็ได้เขียนจดหมายมาคุยกับพหาร ผู้กล้าหาญเหล่านี้อีก แต่ไม่ได้รับจดหมายตอบสักฉบับ นุชคงต้องเสียใจแน่ถ้า....ถ้ารู้ว่าพลทหาร คง อินทรของเข้า ได้พลีซึพเพื่อแผ่นดินบ้านเกิด เมืองนอนของเข้าไปเสียแล้ว

จากเรื่องนี้ท่านคงจะนึกถึงบุญคุณของตำราฯ - พหารตระเวนชายแดน ซึ่งเข้าอุดสาห์เสียสละ ความสุข เพื่อป้องกันประเทศให้คงไว้ซึ่งเอกราช โดยยอมเอาชีวิตเข้าแลก ท่านก็ควรจะมีน้ำใจช่วยเหลือเข้าเท่าที่จะทำได้ ท่านควรตรึกตรองให้ดีว่า จะนำเงินไปบริจาคแก่ vierburuzเหล่านี้ หรือจะนำเงินของท่านไปจอมอยู่ที่สนามม้า หรือบ่อนไปท่านลองตรึกตรองให้ดีระหว่างความดี (กุศล) หรือ ความชั่ว (อบายมุข) ว่าท่านต้องการเดินทางใด อีก สิ่งหนึ่งที่พหารทุกคนต้องการคือ คนไทยอย่าแตก ความสามัคคี อย่าหลงให้หลักฝ่ายในลักษณะมิวนิสต์

อย่าหลงแก่สินจ้างร่างวัล ถ้าท่านปฏิบัติตามคำขอ-
ร้องของทหารทุกคนแล้ว ทหารไทยก็คงจะมีกำลัง-
ใจสู้รับกับพวกผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ เพื่อคงไว้
ชีวิตรากฐานของชาติไทย

๖ ให้เชกคันธราใบเขียว
พืชใบเขียวในดินฟ้า

ត្រូវកិច្ច ខែងបន្ទប់

១

នានា គុណិត រុញិការាណាករ ឱយីនរឹង
ករុម្ភសនិល ពិមព័ត៌មាន ឱយីនភាពប្រកប

ចំណាំ កិច្ចប៊ីប៉ី ប៊ីប៉ី

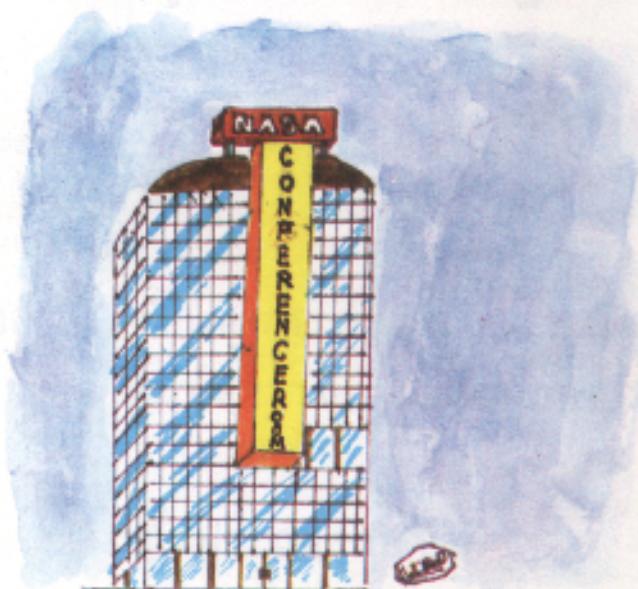
ទំនាក់ទំនង និង ការងារ និង ការងារ

คำนำ

ผู้เขียนเรื่องนี้ได้เน้นถึงหลักความจริงบางอย่าง และได้สอดใส่ความตื้นเต็ม หวานเสียว น้ำตา เอาไว้ด้วย และผู้เขียนเรื่องนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้คงให้ความบันเทิงใจแก่ผู้อ่านได้ "ไม่มากก็น้อย"

ณรงค์วุฒิ วุฒิกานากร
ผู้เขียน

ณ ห้องประชุมขององค์การนาชา สหรัฐฯ ได้มีการประชุมของนักวิทยาศาสตร์ชั้นนำของโลก เกี่ยวกับปัญหาสำคัญ ๆ ของโลก ที่จะต้องแก้ไข โดยมี ดร.กมล พัฒนกุล เป็นประธาน “โลกของเรา ขณะนี้กำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ นานา เช่น การที่ประชากรของโลกกำลังเพิ่มขึ้นมากมาย ทำให้มนุษย์เราจะต้องแบ่งกันอยู่แห่งกันกิน จนแทบจะเต็มโลก และปัญหาใหญ่อีกอย่างหนึ่งก็คือ ความตากปากภายในโลก”

ต้นเหตุของปัญหานี้ก็คือ มนุษย์เราไม่อาจ ที่ทึ้ง
ขยะไม่เลือกที่ เช่น ทิ้งลงในแม่น้ำลำคลอง หรือ
ในทะเล ทำให้น้ำเน่า แล้วเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม
เป็นพิษ และอาจจะเป็นอันตรายแก่มนุษย์ในอีก
ไม่ช้านี้ก็ได้ และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้านี้ มีอยู่
ทางเดียวคือต้องอพยพไปอยู่โลกอื่น ทุกคนเห็น
ด้วยหรือไม่"

เมื่อ ดร.กมล พูดจบก็รอฟังคำตอบ ทุกคน
ตอบว่า

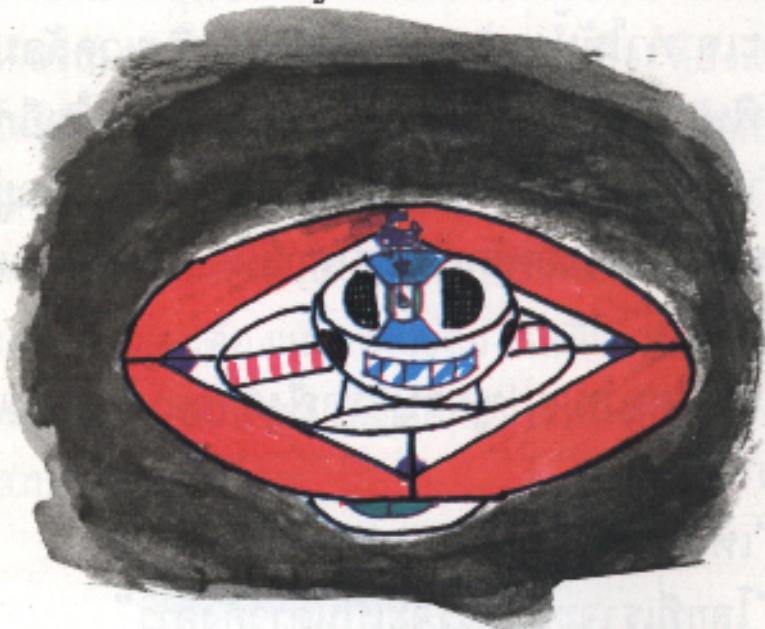
"เห็นด้วย" แล้วดร.กมลก็พูดต่อ

"โลกที่เราจะไปควรจะเป็นดาวอังคาร"

ทุกคนเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะนี้ จากนั้น ดร.กมล
จึงไปที่ศูนย์วิทยุ แจ้งข่าวไปยังสถานีวิทยุที่อยู่
นอกโลก ว่าให้เตรียมยานขนส่งไปยังดาวอังคาร
ให้พร้อมที่สุด และให้เตรียมยานขนส่วนตัวก่อสร้าง
ไว้ด้วย และข่าวนี้ก็ได้กระจายไปทั่วโลก โดยหนัง-
สือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือวารสารต่างๆ

ขณะนี้ทางประเทศไทยได้ให้โครง-
การนาชา จัดเตรียมยานขนส่ง สำหรับที่จะบรรทุก

ผู้คนไปส่งที่สถานีอวากาศนอกโลก เพื่อที่จะให้สถานีอวากาศได้ส่งผู้คนต่อไปยังดาวอังคารเลย

และแล้วการอพยพผู้คนไปดาวอังคารก็เริ่มขึ้น ด้วยการให้ยานแลนเดอร์สปีคเตอร์เกาะอยู่บนหลังยาน-แม่คือเครื่องจรวดขนาดกลาง เมื่อจรวดถูกยิงขึ้น ผู้โดยสารก็จะอยู่ในท่านอน เมื่อกีอบถึงชั้นบรรยากาศเชื้อเพลิงในจรวดก็จะหมด และจะถูกสั่นสะท้าน แล้วยานแลนเดอร์สปีคเตอร์ก็จะพุ่งขึ้นไปต่อ จน

ออกชั้นบรรยายกาศที่หุ้มห่อโลก และก็จะตรงไปยังสถานีอวากาศนอกโลก เมื่อถึงสถานีอวากาศ ยานแลนด์สปีคเตอร์ก็จะแล่นเข้าไปข้างในสถานีอวากาศ และก็จะถ่ายผู้คนออกให้ไปเข้ายานขนส่งของสถานีอวากาศ จากนั้นยานแลนด์สปีคเตอร์ก็จะออกจากสถานีอวากาศ และจะบินกลับสู่โลก ส่วนยานขนส่งของสถานีอวากาศก็จะตรงไปยังดาวอังคาร และยานแลนด์สปีคเตอร์ก็ได้ลงสู่สนามบินได้อย่างปลอดภัย และการบินขนส่งผู้คนเที่ยวแรกนี้เป็นไปได้ราบรื่น

มาก แต่ถึงเที่ยวที่ 2 ได้มีผู้นำระเบิดไปวางไว้ในจรวด แต่เคราะห์ดีที่มีผู้พบเข้าก่อน จึงดึงสายไฟออกได้ทัน เมื่อผู้นำระเบิดทราบข่าวนี้ก็โกรธมาก จึงเข้าไปวางระเบิดอีกในตอนเข้าอีกวันหนึ่ง ก่อนจรวดเที่ยวที่ 2 จะออก แต่ยามที่ผ่านสถานีจับไว้

ได้จึงส่งตัวรัว และเมื่อตัวรัวได้สีบสวนแล้วก็ได้ความว่า เนื่องจากที่แคนน้องชาย ดร.กมล ที่เคยพ้องเข้าต่อศาลในคดีลักทรัพย์ ทำให้เขาต้องถูกจำคุกถึง 4 ปี และเนื่องจากน้องชาย ดร.กมล จะไปดาวอังคารในเที่ยวบินที่ 2 นี้ เข้าจึงได้วาระเปิดในเที่ยวบินที่ 2 ดังนั้นตัวรัวจึงนำเรื่องนี้ขึ้นศาล ศาลตัดสินว่า “ในฐานะที่อาจจะทำให้คนตายถึง หมื่นคนในเที่ยวบินที่ 2 ศาลขอตัดสินโทษขั้น พิเศษนี้ว่า “จำเลยผิดมาก จะต้องจำคุก 4 เดือน แต่จะต้องอยู่ในโลกนี้ตลอดไป” อีก 4 ปีต่อมา เขากันนั่งก์ตายลง เพราะความเสียใจที่จะต้องอยู่คนเดียว

แม่สุดที่รัก

กุลปราณี หัคนภักดิ์ เขียนเรื่อง
ชนิดา ศรีนิล เขียนภาพประกอบ

โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม

คำนำ

ทางสมาคมภาษาและหนังสือ ได้จัดงาน
สัปดาห์เยาวชนนักเขียนขึ้นณ บริเวณจุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 18-22 ธ.ค. 21 เพื่อให้
เยาวชนได้แสดงความสามารถเกี่ยวกับการเขียนเรื่อง
และวาดภาพ ทางโรงเรียนข้าพเจ้า ได้ส่งข้าพเจ้า
มาร่วมกิจกรรมนี้ด้วย ข้าพเจ้าจึงได้เขียนเรื่องเป็น
แบบความเรียงเชิงสร้างสรรค์ขึ้น โดยเขียนเป็น
เรื่องราวและมีรูปภาพประกอบเรื่อง

จุดประสงค์ที่ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนี้ เพื่อให้
ผู้อ่านได้ทราบถึงชีวิตและความรู้สึกของเด็กซึ่งขาด
แม้ไม่ได้รับความอบอุ่นจากแม่ เรื่องซึ่งข้าพเจ้า
เขียนนี้ เป็นความสะเทือนใจ น้อยใจอย่างแท้จริง
ที่ข้าพเจ้าได้รับมา.

แสงสว่างจากดวงอาทิตย์ทอแสง ทำให้เรา
สามารถมองเห็นสิ่งต่างๆ ในโลกมนุษย์ มาρดा
เป็นผู้ให้กำเนิด ทำให้เข้าใจโลกอันมีทั้งความสวยงาม
ร่มรื่น และประกอบกับความวุ่นวายของมวล
มนุษย์

เรื่องนี้เป็นเรื่องของปีศาจที่บ้านและเมืองที่อยู่ในเมือง

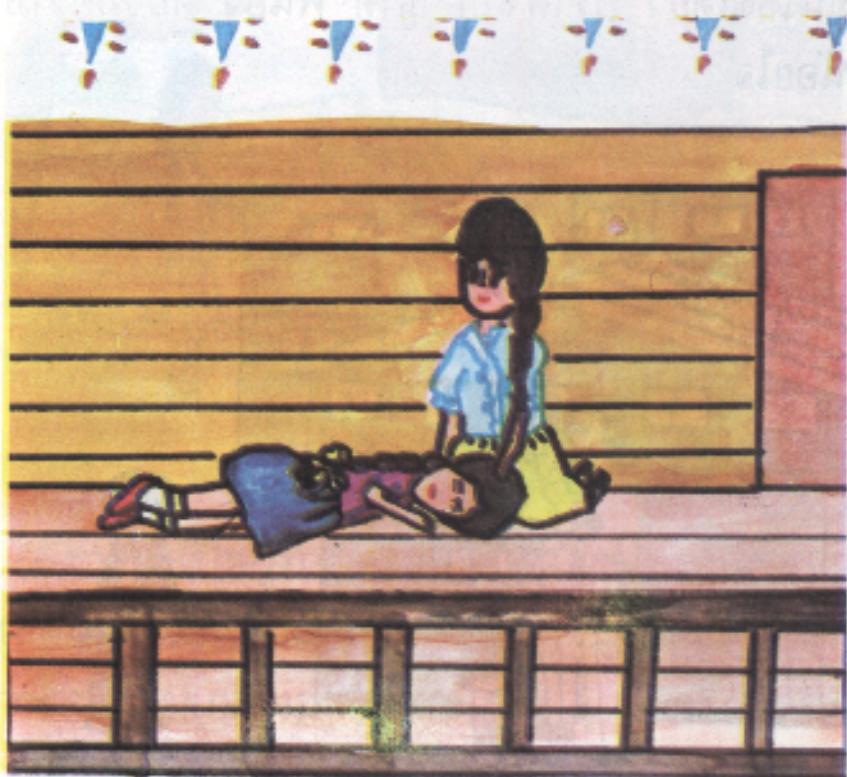

มาρดาเป็นผู้ทำให้เราได้เห็นสิ่งต่าง ๆ ให้เรา
เกิดมาเป็นมนุษย์และโถเข็มเพื่อผจญกับความวุ่น-
วายและโลกภายนอก

บางคนอาจจะพบความสำเร็จในชีวิต แต่บางคน
อาจจะพบกับอุปสรรค แต่จะมีอะไรมีความสุข
เท่าที่ได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตา กับ พ่อ แม่ พี่น้อง
ถึงจะประสบความสำเร็จ เป็นที่น่าภาคภูมิใจและ
ดีใจ เช่น "ได้รับปริญญา คนอื่นเขามี พ่อ แม่ มา
แสดงความยินดี ยืนล้อมหน้าล้อมหลัง แต่ถ้าเรา
ยืนโสดเดียว ปราศจาก ญาติ พี่น้อง ต้องมีความ
น้อยใจ

ความรักระหว่างพ่อและแม่ นั้น ทุกคนยอม
ตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า แม่มีความสำคัญกว่าพ่อ แต่
ทว่าพ่อใช่จะไม่มีความสำคัญ บางคนอาจบอกไม่
ถูกว่า ทำไนถึงมีความรู้สึกว่า แม่มีความสำคัญกับ
ตัวเขามาก หรือท่านเป็นผู้ให้กำเนิดเรา ให้ความ
อบอุ่นแก่เรา

หรืออีกอย่างหนึ่ง ก็คือ เขาอาจจะได้อยู่ใกล้ชิด
แม่มากกว่า เพราะพ่อต้องทำมาหากิน เพื่อมาเลี้ยง
ครอบครัว เราที่ไม่สามารถอยู่ในอ้อมกอดของพ่อ
ได้นานนัก ส่วนมากจะอยู่ในอ้อมกอดของแม่ ถึง
ผู้ใดพรางจากพ่อที่ยังไม่เสียใจเท่าพรางจากแม่ ดัง
คำโบราณบอกล่าวไว้ว่า ถ้าขาดพ่อ ก็เหมือนกับยัง
มิพร้อมหั้งพ่อและแม่ แต่ถ้าเข้าสูญเสียแม่ ก็เหมือน
กับสูญเสียหั้งพ่อและแม่

เราจะเห็นได้จากเวลาเรามีอะไรที่ไม่สบายใจ
ส่วนมากเราจะไปประนัยความทุกข์นั้นให้แม่ฟัง
และท่านก็สามารถแก้ปัญหานั้นให้เราได้

เรารักท่านเราก็ไม่ควรทำให้ท่านผิดหวังในตัว
เรา เพราะกว่าเราจะได้ออกมาดูโลก ท่านก็ต้อง^ล
ลำบาก เพราะเรามาก จนกว่าเราจะโดยย่างสม-
บูรณ์ ท่านฝึกสอนมเลี้ยงดูเราจนโตรถึงขะณะนี้
ความผิดหวังสิ่งใดในชีวิต ย้อมไม่ให้ผ่าน
เท่ากับต้องสูญเสียแม่สุดที่รัก

ก្រោះបាយ
បេវរ៉ា
ស៊ុគ្រែត់

ទ.ល្អ.ខមណៈដ គិតិការ ឱយនរៀង
ទ.ល្អ.ភាពិនិ អ៉ងគុសិងហ៍ ឱយនភាពប្រកប

ໂរ រើន សាទិ ទ ង ម ហ វ ិ យ ៗ ត ី ក ៗ ស ៗ ត ៗ

คำนำ

ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมงานได้จัดทำหนังสือเล่มนี้ขึ้น เนื่องในสัปดาห์เยาวชนนักเขียน ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมงาน หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้ คงสร้างความพอใจให้แก่เยาวชนนักอ่านในรุ่นเดียวกันบ้างไม่นาก็น้อย.

ถ้าหนังสือเล่มนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย.

กรุงเทพฯ เมืองสวรรค์

ผมเป็นเด็กบ้านนอกคนหนึ่ง ผมมีความฝัน
เหมือนเด็กบ้านนอกทั่วไป คือ อยากจะไปกรุงเทพฯ
ว่ามันจะสวยงาม.....เหมือนที่เข้าพูดกันหรือไม่

.....

ผมอุตส่าห์เก็บหอมรมอบให้ จนได้เงินก้อน
ใหญ่พอกว่า ผมจึงคิดจะไปกรุงเทพฯ เช้าวันนั้น
ผมไปขึ้นรถแต่เช้า โอ้โฮ....คนเต็มไปหมดเลย แต่
ผมก็เบียดไปขึ้นรถจนได้ ผมนั่งด้วยความตื่นเต้น

คิดในใจว่า “วันนี้แล้วสินะที่เราจะได้ไปเที่ยวกรุงเทพฯ เมืองแห่งความสวยงามที่คนเข้าเล่าลือกัน เอาไว้”

ผมตื่นจากภวังค์ เมื่อรถเบรคอย่างแรง แต่ผมคิดว่า จะเดินดูอะไรเล่นเสียก่อน ผมอยากจะไป

เที่ยว วัดพระแก้ว และสนามหลวง ผู้มีพожะอ่าน
หนังสือออกบ้าง เห็นที่ป้ายรถเขียนบอกว่า สนาม-
หลวงก็เดินเข้าไปบนรถ “แม่รถคันนี้แล่นเร็วจริง”
ผู้มีพูดหัวไปหมวดแล้ว “โอย หยุดผู้จะลง” พ่อ
รถหยุดผู้มีรับลง “ไม่ฟังอะไรทั้งนั้น พอดีเดินผ่าน
หลังรถ รถก็พ่นควันดำ ๆ ผู้มีสำลักเสียหายใหญ่ ไม่
สนุกเหมือนที่คิดเลยอะ

ผู้เดินดูข้าวของต่าง ๆ พอดีจะข้ามถนนเท่า-
นั้นแหล่ะ รถปีบแต่รดังลั่น ดูวักไขว่ไปหมวด แฉม
ยังพ่นควันดำ ๆ ใส่ผู้มี ก็พ่นควันดำ ๆ ใส่ผู้เดิน
ก็กลัว หนวกหูก็หนวกหู พอดีผู้มีขึ้นมาได้ก็หน้า-
มีด หือ อื้อ และเป็นลมหมวดตือญู่ตรังนั้น

ผู้มาวิสึกตัวอีกที ก็เห็นตัวเองนอนอยู่ที่ล้าน-
บ้านของใครคนหนึ่ง คุณลุงนั่นเอง ท่านไปปรับตัว-
ผู้มาจากการโรงพยาบาล คุณลุงเล่าให้ฟังพังว่า กรุง-
เทพฯ เดียวตนเปลี่ยนแปลงไปมาก มันไม่สนุกหรอก
ผู้กราบขอบพระคุณคุณลุง และคิดจะเดินทาง
กลับบ้านโดยเร็วที่สุด

หลังจากนั้น ผู้ก็ได้เดินทางกลับบ้าน คิดถึงทุก
คนที่บ้าน ป่านี้เขาก็จะรอเราอยู่่นะ กลับไปผูม
จะเล่าทุกสิ่งทุกอย่าง ให้ทุกคนฟัง ว่าเมืองสรรศ์
ของผู้เป็นเช่นไร ไม่สนุก จօแจ็กสุด กรุงเทพฯ
ของผู้มีแต่ชื่อแท้ ๆ

.....โอ้ กรุงเทพฯ.....เมืองสวาร์ค์ของผม
นะ.....

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด จดเจริญการพิมพ์ ๒๔๙ ถนนบ้านใหม่ กรุงเทพมหานคร
โทร. ๐๘๑๕๕๐๐๐, ๐๘๑๕๕๐๘๘๘ นาอยกุล วิสาวดา พัฒน์พันธุ์ไชยดา ๗.๓.๒๕๖๗

